

“विष्णुः प्रसादितो यज्ञः समुद्रो बड्वामुखः ॥”
 क्रुमिस्त्य दक्षिणकुक्षिजनपदविशेषः । यथा,
 मार्कण्डेये । ५८ । ३० ।

“क्रुमिस्त्य दक्षिणे कुक्षौ बाह्यादास्तथापरम् ।
 काव्योजाः पङ्कवाञ्चैव तथैव बड्वासुखाः ॥”

वटिकौषधविशेषः । यथा,—

“शुद्धस्तं समं गन्धं न्यतताम्नाभटङ्गम् ।
 सासुद्रश्च यवचारं स्वस्त्रिसेन्ववनागरम् ॥
 अपामार्गस्य च चारं पलाशवृक्षस्य च ।
 प्रत्येकं सूततुल्यं स्यादन्वयोगेन मर्दयेत् ॥
 हस्तिशुखीद्रवैश्चाग्नौ मर्दयित्वा पुटैस्तु ॥
 माषमात्रं प्रदातव्यो रसोऽयं बड्वासुखः ।
 ग्रहणीं विविधां हन्ति संग्रह्यग्रहणीं ज्वरम् ॥
 इति बड्वासुखो रसः ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ग्रहण्यधिकारे ॥
 व(व)ड्वासुतौ, पुं, (बड्वाया घोटीरूपायाः लघु-
 सुतायाः संज्ञायाः सुतौ ।) अश्विनीकुमारौ ।
 यथा, हेमचन्द्रः ।

“स्वर्वावश्विनीपुत्रावश्विनौ बड्वासुतौ ॥”
 (तयोस्तत्तिकाया यथा, हरिवंशे । १।१४६—५३।
 “गच्छ देव ! निजां भाष्यां क्रुमिंश्चरति सोत्त-
 रान् ।

बड्वावरूपमास्थाय वने चरति श्राद्धे ॥
 स तथा रूपमस्थाय स्वभार्यारूपलीलया ।
 दृश्यं योगमास्थाय स्त्रियां भाष्यां बड्वां ततः ॥
 अष्टव्यां सर्वभूतानां तपसा नियमेन च ।
 बड्वावपुषा राजंश्चरन्तीमकुतोभयाम् ॥
 सोऽश्वरूपेण भगवांस्तं सुखे समभावयत् ॥
 मैथुनाय विचेष्टन्ती परपूषशङ्कया ।
 सा तन्निरवमच्छुक्रं नासिकार्या विवसतः ॥
 देवौ तस्यामजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ ।
 नासत्यञ्चैव दस्युश्च स्तुतौ दावश्विनाविति ॥”

व(व)ड्वावृत्तः, पुं, (बड्वाया दास्या वृत्तः ।) बड्वा-
 क्ततः । पञ्चदशदासान्तर्गतदासविशेषः । यथा,
 बड्वाग्रहदासी तथा वृत्तस्तोमेन तासुदास्य
 दासत्वेन प्रविष्टः । इति मिताचरा ॥

बड्वा, स्त्री, (बलिनो मत्स्यान् इति नाशय-
 तीति । श्रो + कः । लस्य डत्वम् ।) मत्स्यधर-
 णार्थं वक्रलौहकण्टकविशेषः । बड्वा इति
 भावा । तत्पर्यायः । मत्स्यवैधनम् २। इत्यमरः ।
 १।१०।१६ ॥ बलिशम् ३ बड्वाश्री ४ बड्वा ५ ।
 इति भरतः ॥ बलिश्री ६ मत्स्यवैधनी ७ । इति
 तट्टिकान्तरम् ॥ बलिश्री ८ बलिसम् ९ वरिश्री
 १० बलिश्रीः ११ । इति शब्दरत्नावली । मत्स्य-
 भेदनम् १२ । इति ञटाधरः ॥ (यथा, महा-
 भारते । १ । २८ । १० ।

“यस्ति कण्ठमनुप्राप्तो निगोर्ध्वं बड्वा यथा ।
 दृष्टेदङ्गारवत् पुत्रं । तं विदात् ब्राह्मण्यर्थम् ॥”

बड्वा, स्त्री, (बड्वा + गौरादित्वात् ङीष् ।)
 बड्वाशम् । इति शब्दरत्नावली ॥

बण, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा० पर०-
 अक०-सेट् ।) बणति । इति दुर्गादासः ॥

बणः, पुं, (बणनमिति । बण् + अप् ।) शब्दः ।
 इत्यमरटीकायां रमानायः ॥

ब(व)णिक, [ज] पुं, (पण्यते क्रयविक्रयादिना यव-
 हरतीति । पण्य + “पण्योरादेश्च वः ।” उणा०
 २ । ७० । इति इजिः पण्य च वः ।) क्रय-
 विक्रयकर्ता । बाणिज्यकारकः । तत्पर्यायः ।

वैदेहकः २ साधवाहः ३ नैगमः ४ बणिजः ५
 पण्याजीवः ६ आपणिकः ७ क्रयविक्रयिकः
 ८ । इत्यमरः । १२ । ६ । ७८ ॥ वैदेहः ६ विदेहः
 १० बाणिजः ११ बाणिजिकः १२ क्रायिकः
 १३ विक्रयिकः १४ । इति भरतादयः ॥ बाणि-
 जकः १५ बाणिज्यकारः १६ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (यथा, भाषे । १२ । २६ ।

“स्याग्नौ निषङ्गियनसि चणम्युरः
 सुशोच लाभाय क्तक्रयो बणिक् ॥”

करणान्तरम् । इति मेदिनी । जे, २६ ॥ वैश्यः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (बाणिज्ये अधिकारा-
 देवास्त्य तथात्वम् । करणविशेषः । यथा, बृहत्-
 संहितायाम् । ६६ । ७ ।

“क्षत्रिणीजगृह्याश्रयजानि गरे
 बणिजिभुवकार्ये बणिग्युतयः ॥”

व(व)णिक, [ज] स्त्री, (पण्यते यवहृयते इति ।
 पण्य + इजि । पण्य वः । अभिधानात् स्त्रीत्वम् ।)
 बाणिज्यम् । इति मेदिनी । गे, २६ ॥

व(व)णिवन्सुः, पुं, (बणिजः पण्याजीवस्य बन्सुर्धन-
 दत्तात् ।) नीलीवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

बणिग्भावः, पुं, (बणिजो भावः ।) बाणिज्यम् ।
 बणिजां धर्मैः । तत्पर्यायः । सत्तावृत्तम् २ ।
 इत्यमरः ॥ बाणिज्यम् ३ बाणिज्या ४ बणिक्
 पयः ५ । इति ञटाधरः ॥ बणिज्यम् ६ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥

व(व)णिवहः, पुं, (वहतीति । वह् + अच् । वहः ।
 बणिजां बाणिज्यद्रव्याणां वहः ।) उद्गः । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥

व(व)णिजः, पुं, (बणिजो भावः ।) बणिक् । इत्यमरः ।
 २ । ६ । ७८ ॥ ववादीकादृशकरणान्तर्गतवह-
 करणम् । तच्चातफलं यथा, कोष्ठीप्रदीपे ।

“प्राज्ञः क्तज्ञो गुणवान् गुणज्ञो
 बणिगज्जन्प्राप्तमनोरथः स्यात् ।
 यस्य प्रकृतौ बणिजाभिधानं
 भाणप्रधानं द्रवियं हि तस्य ॥”

व(व)णिज्यं, स्त्री, (बणिजो भावः कर्म वा । बणिज्
 + “द्रुतबणिग्भ्यां च ।” ५ । १ । १२६ । इत्यञ्
 काशिकोक्तेर्यः ।) बाणिज्यम् । इत्यमरभरतौ ॥
 (यथा, मार्कण्डेये । ५० । ७६ ।

“त्रिभिः पूर्वगुणैर्युक्तं पाशुपाल्यबणिज्ययोः ॥”
 बणिज्या, स्त्री, (बणिजां कर्म । बणिज् + य ।
 टाप् । स्वभावात् स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।) बाणिज्यम् ।
 (यथा, कथासरित्सागरे । १३ । १८ ।

“ततः स तत्पिता तेन तनयेन समं ययौ ।
 हीपान्तरं क्षुधाहेतोर्वैबिज्यायपदेशतः ॥”

वद, ख्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा० पर०-
 अक०-सेट् ।) वदति पर्वतः । आवादीत्
 अवादीत् । हसादेः सेम इत्यादिना वा दीर्घः ।
 वृषवन्देयादी दन्त्यादिवदेश्च यद्व्यादिति प्राश्नः ।
 इति दुर्गादासः ॥

व(व)दरं, स्त्री, (वदति स्थिरीभवति छिन्नेऽपि पुनः
 प्ररोहतीति । वद + अर ।) सेविफलम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (पथ्यायोऽस्य यथा,—
 “सृष्टिप्रमाणं वदरं सेवं सिवितिकाफलम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
 कार्पासफलम् । कोलिफलम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 शृगालकोलिः । श्रेयाकुल इति भाषा । वदति
 स्थिरीभवति छिन्नस्यापि पुनः प्ररोहयात् । वदरं
 वृक्षफलेऽपि ज्ञौवम् । इति भरतः ॥ तत्-
 पर्यायः । वोगटा २ । इत्यमरः ॥ गोपघोषटा
 ३ । इति सुभूतिः ॥ हस्तिकोलिः ४ गोपघण्टी
 ५ वदरीच्छदा ६ शृगालकोलिः ७ कर्कसुः
 ८ । इति रत्नकोषः ॥ वादिरम् ९ । इति
 शब्दरत्नावली ॥ अस्य विवरणं कोलिशब्दे द्रष्ट-
 यम् ॥ ॥ ॥ वृहत्कोलिः । तत्पर्यायः । सौवीरम्
 २ । इति रत्नमाला ॥ ॥ ॥ कोलिमात्रम् । तत्प-
 र्यायः । कर्कसुः २ वदरी ३ कोलम् ४ फेनिलम्
 ५ कुवलम् ६ वोगटा ७ सौवीरम् ८ अजाप्रिया
 ९ कुहा १० कोलिः ११ विषमः १२ भयकण्टकः
 १३ । इति भावप्रकाशः ॥ सौवीरकः १४ गुड-
 फलः १५ वालेष्टः १६ फलश्रेणिरः १७ वृ-
 वीजः १८ वृत्तफलः १९ कण्टकी २० वक्र-
 कण्टकः २१ सुरसः २२ सुफलः २३ खच्छः
 २४ कर्कसुः २५ वदरः २६ कोला २७ कोली
 २८ कुवलौ २९ खाडुफला ३० यधनखी ३१
 पिच्छिला ३२ कुवलः ३३ । इति च शब्दरत्ना-
 वली ॥ (यथा, भागवते । ४ । ८ । ७२ ।
 “चिराचान्ते चिराचान्ते कपित्थवदराशनः ।
 आत्मवृत्तानुसारिण्य भासं निर्योऽर्चयन् हरिम् ॥”
 अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । अन्त-
 लक्षं । परिपक्वस्य तस्य गुणाः । मधुरास्त्वम् ।
 उष्णत्वम् । कफकारित्वम् । पवनातिसाररक्त-
 श्रमदोषार्तिविनाशित्वम् । रथत्वम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ राजवदरभूवदरलघुवदराणां पर्याय-
 गुणास्तत्तच्छब्दे द्रष्टव्याः ॥ ॥ ॥ अथ वदरविशे-
 षाणां लक्षणानि गुणाश्च ।
 “पृथग्मानं सुमधुरं सौवीरं वदरं महत् ।
 सौवीरं वदरं शीतं मेदनं गुरु शुक्रजम् ॥
 वृंहणं पित्तदाहास्रक्षयलघानिवावरणम् ॥ ॥
 सौवीराण्यु संपकं मधुरं कोलमुच्यते ॥
 कोलस्य वदरं दाहि रथसुष्णश्च वातहृत् ।
 कफपित्तकरश्चापि गुरु सारकमीरितम् ॥ ॥
 कर्कसुः क्षुद्रवदरं कथितं पूर्वस्वरिभिः ।
 अन्तं स्यात् क्षुद्रवदरं कषायं मधुरं मनाक् ॥
 क्षिणं गुरु च तिक्तश्च वातपित्तापहं स्मृतम् ।
 शुष्कं मेदाभिक्तं सर्वं लघु लघ्यात्ममाशुजित् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥